

Pl. 347/15.

II u
46

FACULTATIS MEDICAE

IN

ACADEMIA VVITTENBERGENSI

SENIOR ET H. T. DECANVS

GEORGIVS AVGVSTVS

LANGGVTH

PHILOS. AC MEDIC. D. PATHOL. ET CHIR

P. P. ORDIN

PANEGYRIN MEDICAM

A. D. XXI. IVLII MDCCCLIX

IN AVDITORIO MAIORI

HABENDAM

INDICIT

PRAEMISSA DE EXOPTANDA SINE METV MORTIS
MORTE COMMENTATIONE PRIORE

FACULTATIS MEDICAE
IN
ACADEMIA VNIuersitatis
SENIOR ET R. DECANVS
GEORGIVS AVGVSTVS
LANGVATH
PHILOSOPHICVS PATROVS ET CHIR
V. P. ORDIN
PANEGERIUM MEDICVM
A. D. XLI. IULII CIRCVCVLLI
IN ANTHEMIO MAIORI
HARENDA M.
INDICIT
PRAEMISSA DE EXORTANDA SINE METV MORTE
MORTE COMMENTATIONE FRIDR.

rrita, igitur, et incommoda vota PLATO fecit, viamque
ad immortalitatem non inuenit. Nihil hic mortalia pos-
sunt tentamenta, nihil medentum artes, nec ad summum,
etiam per mille mortes, euectae fastigium:

*Sed rigidum ius est, et ineuitabile mortis;
Stant rata non vlla fila renenda manu. a)*

Summa tamen vitae dulcedo est, et ingenita nobis viuendi cupiditas; mor-
tem natura omnes deprecamur, horroreque, quo fata vergant, timentes
quatimur.

*Heu, quam dulce malum mortalibus additum,
Vitae dirus amor: quum pateat malis
Effugium, et miseros libera mors vocet,
Potius aeterna placidus quiete! b)*

O! quam verum rectumque ARISTOTELIS enunciatum est: *omnium re-
rum nihil morte terribilius esse, nihil acerbius! c)*

Enim

a) OVID. *Consol. ad Liu.* 443.

b) SENEC. in *Agamem.* 589.

* 2 c) *Ethic.* III. 6.

Enim vero, quodnam in tanta omnium calamitate et communi miseria capiendum consilium? quid factu, mortalibus nobis, opus est? Audiamus Poëtas, licet. Philosophos imitari conemur. Qui si nihil profecerint, Medicos appellemus, nisi arte sua mortem propulsiuros, consilio tamen et prudentia effecturos, ne bis omnino moriamur, hoc est, ut mori nos non sentiamus. Quid aliud, nisi ipse vitae auctor intercesserit, desideremus? Scilicet,

*Est metus ille foras praeceps Acheruntis agendus
Funditus, humanam qui vitam turbat ab imo;
Omnia suffundens mortis nigrore: neque ullam
Esse voluptatem liquidam puramque relinquit. d)*

Hic pia vota bonasque preces religione, ante omnes, plenissimi Poëtae, requirunt atque vrgent, humanas vires, numquam de morte triumphaturas, videntes. Diuinam hinc opem implorandam SENECA, grauis et sententiosus auctor, suadet:

Optanda, inquit, mors est, sine metu mortis mori. e)

Accedit in consilii societatem IUVENALIS, vbertate dicendi et acumine praestans, seuerus vitiorum censor, hoc demum postcendum iudicans:

*Fortem posce animum, mortis terrore carentem:
Qui spatium vitae extremum inter muneris ponas
Naturae. cet. f)*

Ipsamque dearum reginam Didoni, vitam gladio finientis, facti tamen plenitudinem gementi, Iridem, vocis suae fidelissimam nunciam, opem laturam, misisse, VIRGILIUS, propter sapientiam et eruditionem *Plato Poëtarum*.

d) LUCRET. de Rer. Nat. III. 37. f) Sat. X. 357.
e) in *Troade*, 870.

❁   ❁   ❁

VI HOMERVS ante, non immerito appellandus, elegantia infuperabili fingit,
canens?

*Tum Iuno omnipotens, longum miserata dolorem,
Difficilesque obitus, Irim demisit olympto,
Quae luctantem animam nexosque resolveret artus. g)*

Hic non orandum tantum, sed etiam laborandum, Philosophi contendunt, vt metu mortis nos exsoluamus. Esse enim debere mortem philosophi meditationem, sapientiamque perpetuam eius commentationem; ipsam vero mortem nihil aliud habendam esse, quam commutationem vitae, animi immortalis a mortali corpore dissolutionem, omnium miseriarum finem, migrationem in eas oras, quas, qui ex hac vita excesserint, incolant, reditum denique animi ad deum, inque ipsum plane conuersionem; virtutis autem studio illam animi fortitudinem parandam, quae contra terretimum mortis metum nos omnino tueatur. Hinc admirabilia Philosophorum, de contentu mortis, de vitae breuis felicitate, de virtutum viribus, de animi immortalitate, de melioris vitae spe et fiducia certissima, praecepta. h) Hinc magnorum animorum, in quae intueamur; quae imitari audeamus, exempla luculentissima. Tacemus Diogenem illum Cynicum, mortem nihil mali, nec nisi fratrem somni, reputantem; itemque Damipdam, morte contempta nihil mali sibi expectandum, Philippo respondentem. VNUS SOCRATES, vt exemplar aeni prioris, nobis proponendus est, qui, pacato, et ad futurae vitae spem erecto, animo, nihil tremens, nec vultu nec colore mutato, exhibitum venenum, fufis ad deos precibus, alacriter bibit, quidque sapientia vera, virtusque, per omnem vitam calta, non nomine tantum vsurpata, possit, tam praeclare ostendit, vt tanta animi magnitudine parta, de morte, non inexpectata, sed praesente et terroris plenissima, victoria, vix fidem inuenire posse videatur. i)

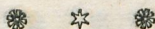
g) Aen. IV. 693.

Paradexa, aliaque infinita.

h) Conf. Platonis Apolog. Socr. et Phaedo. i) PLATO in Phaedone p. 86.

CICER. Quaes. Tuscul. de Nat. Deor.

Equi.

Equidem PLATONEM, haec commemorantem, ^{k)} legentes, facileprehendimus, persuasionem SOCRATIS de animi immortalitate, speoque adeo eius de futura beatissima vita, tam firmam, et omnibus absolutam numeris, non fuisse, ut mortem, omni eiecta formidine, triumpharit. Ipsam scilicet virtutem, nec SOCRATES, nec alii laudati virtutis magistri, amplexi sunt; sed omni animi contentione id vnum quaesuerunt, ut, ob virtutem, post fata adhuc, gloria ac laude viverent. Quod CICERO non modo non dissimulat, sed conceptissimis etiam verbis docet: *mortemne mihi minitatis*, inquit, *ut omnino ab hominibus demigrandum sit? mors terribilis est iis, quorum cum vita omnia extinguuntur: non iis, quorum laus emori non potest. Quam ob rem, quid quid est laudabile, idem et beatum, et florens, et expetendum videri debet.* ^{l)}

Quare etiam alii, non minus magni et cordati, sed ingenui magis, nec ipsos se fallere docti, viri, philosophicam hanc, de animi immortalitate et speranda beatissima post mortem vita, persuasionem, tam certam validamque non esse, sentientes, ut mortis imminētis, iamque in ceruicibus haerentis, terroribus, omnino, et sine contrarii formidine, acerbissimoque sensu, possit opponi, alia longe via adgrediendum esse viderunt, atque professi sunt.

Alii hoc argumentum: mortem ipsam non esse sentiendam, prioribus addiderunt; inanem eius metum esse, ut his persuaderent, qui de animae immortalitate, verum huius doctrinae fundamentum ignorantes, dubitabant. Vel hoc enim modo, mortem non esse malam, cuius posse, ipse PLATO iam colligit, *mortem, aiens, sit alterum e duobus, necesse esse: ut aut sensus omnino mors omnes auferat; aut, quem ad modum dicitur, in alium quemdam locum ex his locis morte migretur.* ^{m)} EPICVRVS autem mortem nihil aliud esse, definit, quam priuationem sensus propter excessum

^{k)} ibid. p. 48. Conf. BRVCKERVS, *Hist.* I) in *Paradexis*.

Philos. T. I. p. 552. ^{l)}

^{m)} in *Apolog. Secr.* p. 30.

❁   ❁   ❁

7

sum animae, cuius cum excessu omnis, post mortem etiam sensus extinguitur. n)

Sed neque nouum hoc argumentum omni exceptione maius videbatur; quum nullae eius rationes ex prioribus, indubitate veris, suppeditari possent; ad experientiam autem, propter omnem, post mortem, aboleri creditum, sensum, nullumque ab inferis reditum, non esset prouocandum. Quare tandem, inexpectatam, nullisque ex vestigiis prodigiisque agnoscendam, mortem, omnium esse optimam, votisque expetendam, prudentiores collegerunt. Ita IULIUM CAESAREM *pridie, quam occideretur, in sermone nato super coenam apud M. Lepidum, quisnam esset finis vitae commodissimus, repentinum inopinatumque praetulisse*, SVE TONIVS ^o) refert. In quam mortis repentinae, tamquam naturalis, praerogatiuam, sine ambitione, tam lubenterque PLINIUS ^p) consentit, vt summam vitae felicitatem in eadem reponat, interque innumera, felicibus opposita, miseriarum exempla, M. Lepidum, euenti anxietate mortuum, recenseat.

Atque nobis etiam non vna causa est, quare ad duo ista, posteriora loco proposita, despiciendae mortis argumenta, praec reliquis omnibus, longo ordine haecenus expositis, quemdam quasi principatum deferendum censeamus. Etsi enim, longe efficaciora ex ipso sacro codice desumenda, illaque dies noctesque religiosissime cogitanda, esse, nemo, nisi profanus, et suo sensu abundans, negauerit: rationem tamen eorum, quae in ipsa morborum curatione, prorogandaque prope depositorum vita, multiplicem simul vtilitatem praestant, vel maxime habendam esse, nemo pariter non concesserit. De qua re, ita ferente occasione, pluribus, prope diem forsitan, disputabimus.

Iamque adeo ad commandandum BENEVOLO LECTORI NOS accingimus,

n) LAERT. X. 65. conf. BRUCKERVS,
p. 1281.

VIRVM

VIRVM NOBILISSIMVM ATQVE DOCTISSIMVM,
DN. IOANNEM CHRISTIANVM AVGVSTVM
NEEFIVM.

CHEMNICENSEM HERMVNDVRVM
ARTIS SALVTARIS CANDIDATVM DIGNISSIMVM,

pluribus doctrinae specimenibus, cum laude editis, praestitisque praestandis omnibus, ad summos in Arte, promeritosque, honores modeste adspirantem, vitaeque rationes, venia Tua, Tibi hoc modo enarrantem :

*E*go IOANNES CHRISTIANVS AVGVSTVS NEEFIVS, primam lucem aspexi Chemnitii anno huius seculi XXIX. Pater meus IOANNES ARNOLDVS NEEFIVS, Iureconsultus, Praetor Chemnicensis, et censuum provincialium Procurator, mature, anno d. d. M. CCXXXVIII. diem obiit supremum. Mater vero IOANNA REGINA, nata ENGELIA, praeterito demum anno viuere desit. Auum paternum colui ARNOLDVM CHRISTOPHORVM NEEFIVM I. V. Dr. et Consulem Chemnicensem, et aviam, IOANNAM REBECCAM natam WILDECKIAM

❁   ❁   ❁

9

CKIAM. *Avus vero maternus mihi fuit, IOAN*
NES FRIDERICVS ENGELIVS, Iureconsultus et
Consul Chemnicensis; Aviaque materna IOANNA
REGINA nata HAHNIA. Patre meo b. defuncto,
Freibergam petii, ubi patruelis, frater beati patris
germanus, educationis in se curam suscipiens, me
priuatim morum studiorumque moderatoribus tra-
didit, tantis ornatum beneficiis, ut a parentibus plu-
ra expectare non potuissem. Quod insigne amoris
documentum semper magna cum pietate venerabor.
Neque etiam, nisi ingratiſſimus, silentio praeterire
possum, patruelem alterum, AVGVSTVM NEEFIVM,
I. V. Doctorem et Practicum Dresdae florentissi-
imum, qui, ut auxilio, sic consiliis, mihi subuenire num-
quam destitit. Cum per aliquot annos priuatorum
praeceptorum informatione usus essem, Gymnasium
Freibergense frequentare coepi, praceptoribus
fidelif-

**

*fideliſſimis et doctiſſimis traditus, B. M. MOLLERO,
M. BIEDERMANNO, M. LVTHERO, M. HARZBA
CHIO, B. M. BEYERO cui annis quinque praeterlapſis,
ultimum vale acclamaui.*

*Hinc anno cIo Io CC XLVIII. Vittebergam me
contuli, a Magnifico t. t. Rectore, STENZELIO,
in numerum ciuium academicorum receptus; a quo
tempore in philoſophia doctorem nactus ſum Virum
Celeberr. HILLERVM, itemque in Iure addiſcendo,
Illuſtres ac Iuriſconſultiſſimos Viros, B. LEYSERVM,
B. CRELLIVM, RIVINVM h. t. Academiae Rectorem,
diuerſas Iuris partes enarrantes. Quatuor annis ſic
expletis, inſtinctu quodam naturali, et ſuaſu amico-
rum ſanguinis vinculo mihi coniunctorum, nec non ipſo
Abauime, IOANNIS NEEFII, qui Diuorum quondam
Saxoniae Electorum Principum, MAVRITII atque
AVGVSTI, Archiater, ipſique glorioliſſimo Impera-
tori,*

tori, FERDINANDO, a consiliis medicis fuerat, exemplo commotus; stipendioque publico, quo posteritati suae beneuole prospexit, adiutus, relicto studio iuridico, arti salutari nomen dedi. In qua discenda ita versatus sum, ut Materiam medicam Celeberr. B. VATERVS, Aphorism. Hippocrat. Illustris TRILLERVS, Physiologiam, Pathologiam et Therapiam utramque, Semiologiam, artem obstetriciam, Medicinam legalem, Chirurgiam, Celeberr. LANGGVTH, Anatomiam, Botanicam, Chimiã, Materiam Medicam iterum Celeberr. BOEHMERVS me docerent. Matheſin ab Excell. B. WEIDLERO demonstratam accepi, et Physicam experimentalem ab Excell. BOSIO. Medicinam denique Legalem denuo et historiam Medicinae litterariam repetiit et enarrauit Experientiff. BOERNERVS, cuius etiam collegio disputatorio et examinatorio, interfui. In numerum candidatorum, supe-

*superato consueto examine, iam d. XXIII. M. Mart.
c1o 1o CCLVII. receptus.*

Voti autem sui damnabitur Candidatus, summis in Arte honoribus ab Ordine Nostro ornandus, postquam, me Praefide, de *Medico Platonico*, H. L. Q. C. Respondens disputavit; cui solemnitati dies XXI. Iulii, dictus est. Quare vos, RECTOR ACADEMIAE MAGNIFICE, ILLYSTRISSIMI COMITES, PERILLVSTRES LIBERI BARONES, PATRES CONSCRIPTI, OMNIUM ORDINVM ATQVE DIGNITATVM ANTI STITES GRAVISSIMI ITEMQVE GENEROSISSIMI AC NOBILISSIMI CIVES, qua decet, obseruantia et humanitate rogo, vt beneuoli fauentesque nobis adesse haud grauatim velitis.

P. P. in Academia Wittenbergenſi, Dom. V. p. F. Trin. A. S. R.
c1o 1o CCLIX.

EX OFFICINA IOAN. SAM. GERDESII.

101P

91

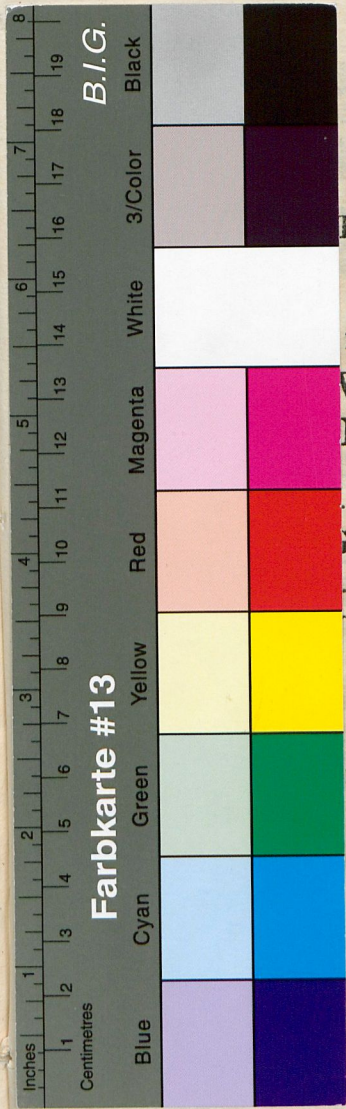

QK T 46

ULB Halle 3
002 174 146

TATIS MEDICAE
 IN
 VVITTENBERGENSI
 ET H. T. DECANVS
 VS AVGVSTVS
 NNGVTH
 DIC. D. PATHOL. ET CHIR
 P. ORDIN
 GYRIN MEDICAM
 IVLII CIDI CCLIX
 TORIO MAIORI
 ABENDAM
 INDICIT
 OPTANDA SINE METV MORTIS
 MMENTATIONE PRIORE

